

1082
Жел
H-32

**Камол
Насрулло**

БАХОИ ЧОН

Тифли Истиклоли мо имсол 21-сола шуд. Ба ба-
лоғат расид. Бояд бо ӯ худшиносии ин наврас, маъри-
фату маънавиёти ӯ низ ба балоғат расида бошад.
Бояд ба ӯ илму донишу ҷаҳонбинии ӯ низ ба балоғат
расида бошад. Чун ӯ ханӯз 21-сола, айна замони худ-
созиҳои ӯст. Фардои ин диёр, ин миллат аз рушди
имрӯзаи ӯ вобастагӣ дорад. Бинобар ҳамин
вакте ки мо дар бораи истиқлол сухан мегӯем,
ин вожаро набояд осону арзон, балки бо тамо-
ми дарки маънӣ ва масъулият ба забон орем.

Камол Насрулло

КИТОБРО ДАР МҶҲАЛАТИ ҚАЙДШУДА БАРҒАРДОНЕД

Мел. тоғ 2
А-32

9/11
1068 Ч/жа 1^м аб

Камол
Насрулло

БАХОИ ЧОН

ТЧБ «Истиқбол»
Душанбе-2012

ПАРЧАМИ ТОЧИКИСТОН

Рамзи саодати мост
Ин парчами парафшон,
Рамзи сафои миллат,
Рамзи шукӯхи имон.

Аз сурхрӯии мост
Он ранги сурхи рӯяш,
Чун рамзи ҷоннисорист
Дар маслаки нақӯяш.

Ранги сафед покист,
Рамзи раҳи умед аст.
Чун шири поки модар
Бунёди мо сафед аст.

Чун ҳаст Тоҷикистон
Як мулки сабзу хуррам,
Рамзи нумӯи миллист
Ин ранги сабзи парчам.

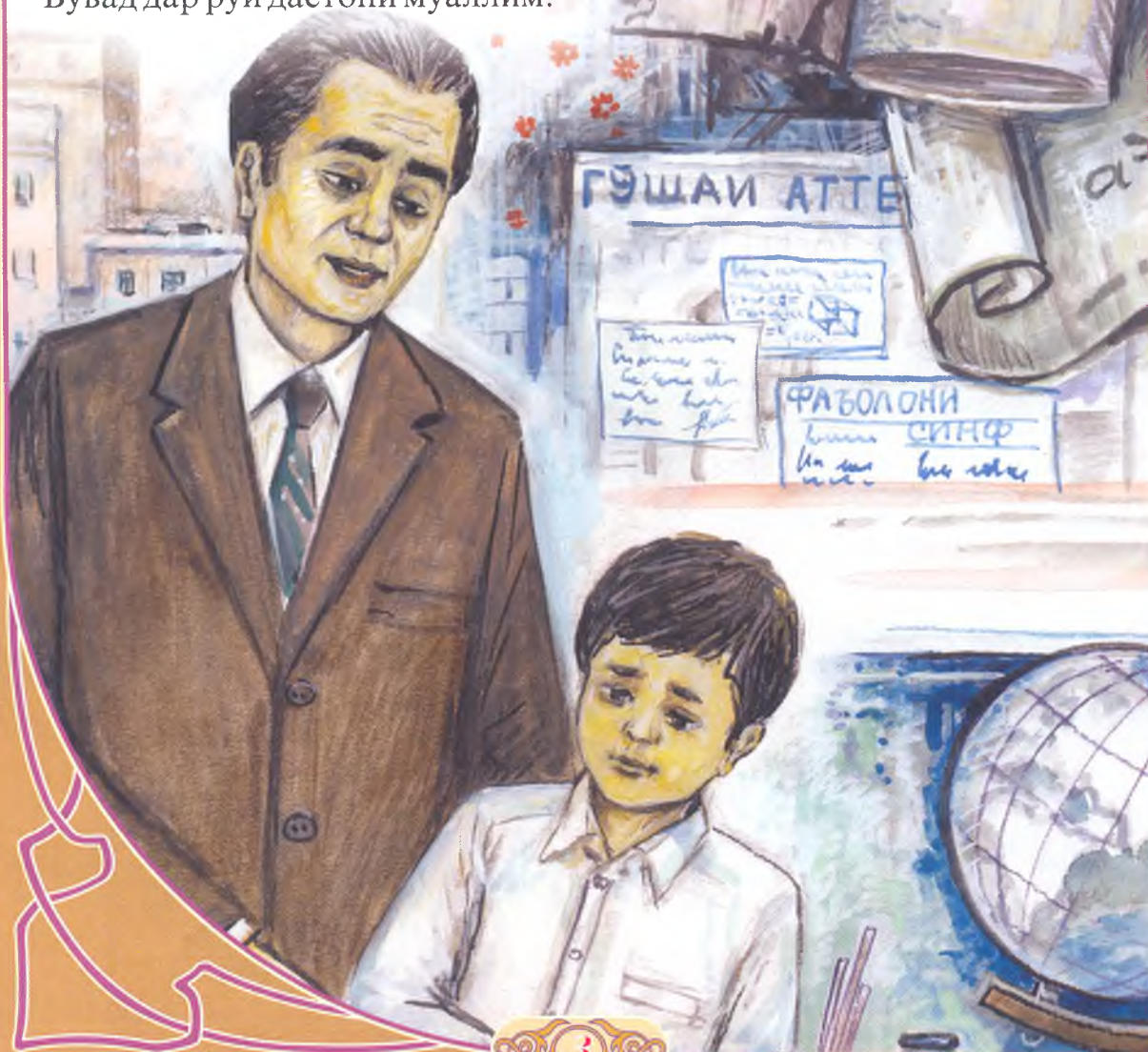
Ҳафт ахтарест дар он
Як осмон ниғаҳбон,
Ҳафт ахтари саодат
Мерос аз ниёкон.

Дар ҳифзи номи кишвар
Омодаем бо ҷон,
Дар зери парчами худ
Бо номи Тоҷикистон.

ШОНИ МУАЛЛИМ

Баланд аст аз фалак шони муаллим,
Бувад чонбахши мо чони муаллим.
Набошад неъмате дар ҳар ду олам
Ҳалол аз пораи нони муаллим.
Бидон инро, ки вичдони ҳама халқ
Бувад аз рӯи вичдони муаллим.
Агар фардои меҳанро бичӯй,
Биёб аз ғайзу эҳсони муаллим.
Агар армони меҳанро бихоҳӣ,
Бидон аввал ту армони муаллим.
Каму беши замонро рост кардан
Тавон танҳо ба мизони муаллим.
Кучо ояндаи рӯшан тавон дид,
Набошад нури чашмони муаллим?
Ягон ҳосил ба хоки мазраи табъ
Магар рӯида бе дони муаллим?
Бидон, парвозгоҳи миллати мо
Бувад дар рӯи дастони муаллим!

ДАР БАҲОИ ЧОН

Он чист, ки марзи шаъну шон аст? – Ватан!
Имону амони мо дар он аст? – Ватан!

Он чист, ки бе вай ҳама чизи олам
Бе хусну таровату равон аст? – Ватан!

Он чист ба ҳаҷр зинда дорад ёдаш,
Чун шахд ҳамеша дар забон аст? – Ватан!

Аз подшаҳӣ ба мулки ғурбат болост,
Ҳокаш зи ҳама ганҷ гарон аст? – Ватан!

Он чист, ки маънои тамоми ҳастӣ
Дар маънии поки он ниҳон аст? – Ватан!

Сарбайти суруди безаволи ҳастист,
Сарманшаи ишқи ҷовидон аст? – Ватан!

Ҳам қиммату ҳам ҳиммату ҳам ҳикмати ту
Дар ваҳдати ҷони ӯ ниҳон аст? – Ватан!

Он чист, ба ҳеҷ қиммате нафрӯшанд,
Он чист, ки дар баҳои ҷон аст? – Ватан!

ЁДИ ВАТАН

Тифлро новаки пистон Ватан аст,
Мардро калъаи вичдон Ватан аст.

Ташнаро косаи обе дами марг,
Гушнаро як лабаки нон Ватан аст.

Беватан бе шарафу бе ном аст,
Ҳастиву давлати инсон Ватан аст.

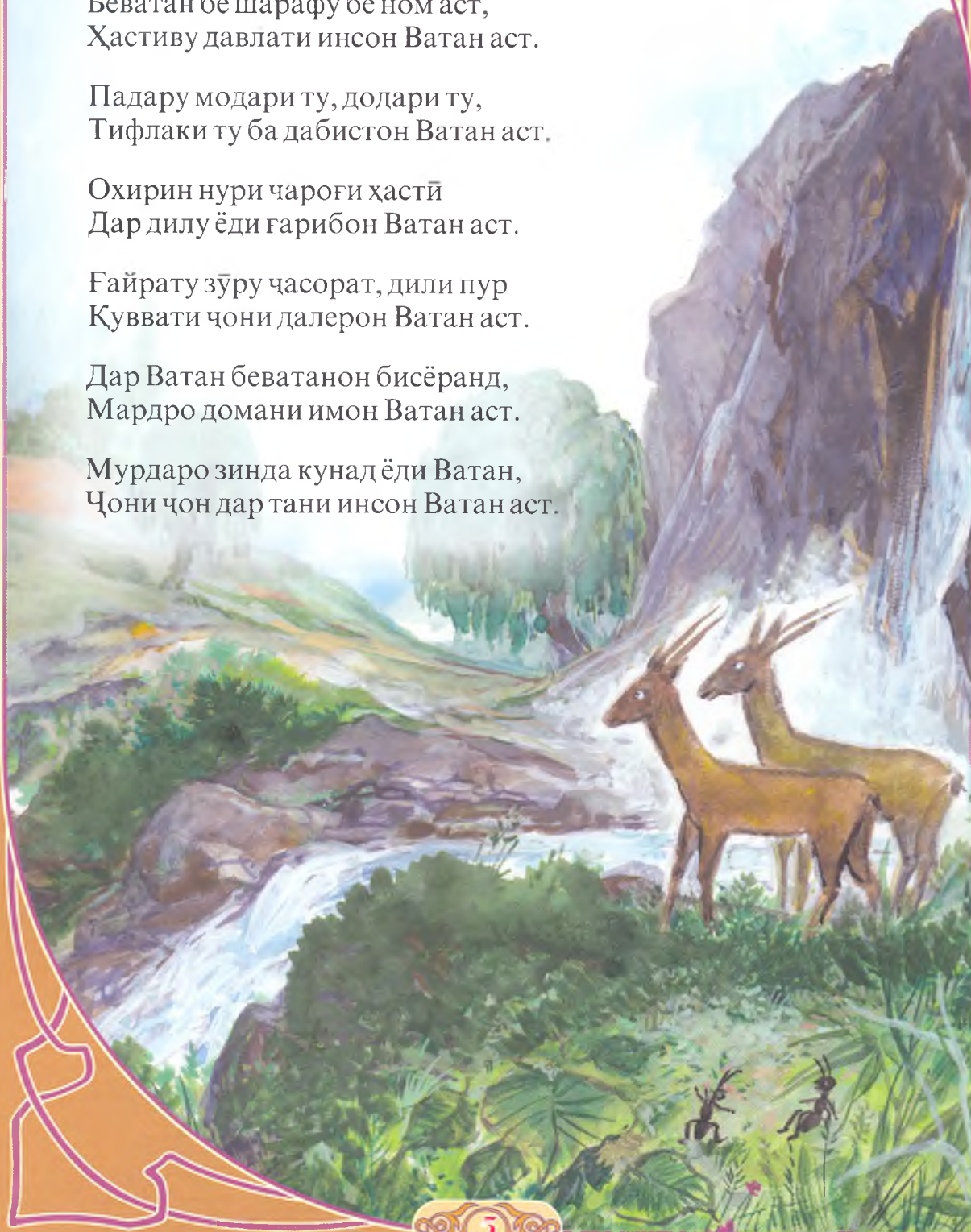
Падару модари ту, додари ту,
Тифлаки ту ба дабистон Ватан аст.

Охирин нури чароғи ҳастӣ
Дар дилу ёди ғарибон Ватан аст.

Ғайрату зӯру часорат, дили пур
Қуввати ҷони далерон Ватан аст.

Дар Ватан беватанон бисёранд,
Мардро домани имон Ватан аст.

Мурдaro зинда кунад ёди Ватан,
Ҷони ҷон дар тани инсон Ватан аст.

ШУКУҲИ БАХТИ ТОЧИКОН

Шукӯҳи тоза медамад
Зи тоҷу тахти тоҷикон.
Дари умед боз шуд
Ба рӯи бахти тоҷикон.

Бихез, ҳамватан, бихез!
Ки рӯзи нав расидааст.
Сафои субҳи асри нав
Ба рӯи мо дамидааст.

Навои ростон бубар!
Паёми бостон бубар!
Бар осмону бар замин
Футӯҳи тоҷикон бубар!

Биё, ки дар саломии мо
Фари ҳазорсолаҳост.
Диёри Бӯалист ин,
Замини ҳиммати Худоист.

Раҳи муроду дӯстист
Раҳи нави диёри мо,
Саломии сабзии ишқ бар
Ба олам аз баҳори мо.

Биё, ки баъди асрҳо
Шукӯҳи бахти мо расид.
Биё, ки нусрати Худо
Ба тоҷу тахти мо расид.

ТОЧИКИСТОН, ОРИЁНО, ОРИЁН

Бо дурахши парчами озодагон,
Бо фуруғи тозаи тоҷи каён
Зинда гаштӣ дар вучуди тоҷикон,
Тоҷикистон, Ориёно, Ориён!

Эй сафои рӯят аз рӯи хирад,
Буд минои ту «Минӯи хирад».
Ин начобатро бубар то ҷовидон,
Тоҷикистон, Ориёно, Ориён!

Ҳамчу нур аз озарахши бостон,
Ҳамчу файз аз остони ростон,
Нури адл афрӯз дар рӯи ҷаҳон,
Тоҷикистон, Ориёно, Ориён!

Эй ту покии дилу рӯҳу забон,
Эй начиб, эй арҷманд, эй покҷон,
Боз олабро зи торикӣ раҳон,
Тоҷикистон, Ориёно, Ориён!

Боз эҳё шав ту бо пиндори нек,
Бо маниши нек, бо гуфтори нек.
Эй паёми ваҳдати рӯи ҷаҳон,
Тоҷикистон, Ориёно, Ориён!

Хоку обу оташу боди ту пок,
Дар Замину дар Замон ёди ту пок.
Пайки хуршеди хирад! Поянда мон!
Тоҷикистон, Ориёно, Ориён!

ИСТИҚЛОЛИ ТОЧИК

Муборак бод истиклоли точик!
Шукӯҳи нусрату иқболи точик!

Ки аз Зардушту Деваштич як умр
Фари некист дар аъмоли точик.

Ягон миллат бад-ин сахтии қисмат
Надорад нусрате тимсоли точик.

Ба рӯзи бенавой ҳам навояш
Навиди орзуст аз холи точик.

Чу ӯ аз зоти Симурғ аст имрӯз
Кавипарвоз бодо боли точик.

Ба тӯмори китоби шеъри Ҳофиз
Ба некӣ ёфтам ман фоли точик.

Агар сад қарн истиклол ҷустаст,
Бихез, акнун ба истикболи точик.

Чу Сино рӯяд аз ӯ марди олӣ,
Дар олам то даме ҳаст оли точик.

Бидон, аз ганҷу дороии дунё
Китоби илм буда моли точик.

Дари сад қарни фарҳанги тамаддун
Ба фардо боз қард имсоли точик.

ВАТАН ДАР ЧОН

Ватан – чоне, ки дар чони ману туст,
Ватан – ноне, ки дар хони ману туст.

Ватан ойинаи оби зулол аст,
Ватан покии вичдони ману туст.

Ватан як пораи нури илохист,
Шабافرӯзи шабистони ману туст.

Ватан ишқ аст, ишқи ёри чонист,
Ватан чонона чонони ману туст.

Ватан пайваста пайки родмардист,
Ба по истода паймони ману туст.

Ватан он моми пир, он тифли маъсум,
Ватан дар рӯи дастони ману туст.

Дили ӯ дар дили мо мезанад дил,
Ватан дар хуни шарёни ману туст.

Ватан гуфтан кам аст, эй чон, Ватан бош!
Ватан дар шонаву шони ману туст...

ЧАШНИ ВАХДАТ

Ин сафои бахт, ин фирӯзии имони мост,
Чашни Вахдат, чашни нуждат, чашни шаъну шони мост.

Чашни фарзандони курбонгашта дар роҳи мурод,
Зинда монда дар шукӯҳи мардуми олинажод.

Чашни он оби парешоне, ки бо ҳам ошноост,
Чашни ин марзе, ки хоки ӯ назаргоҳи Худост.

Чашни рӯзу рӯзии мо, рӯзгори васли мост,
Чашни эҳёи асолат, бозтоби асли мост.

Чашни файзи субҳи сулҳу бозгашти офтоб,
Чашни фатҳи хикмату ин чехраҳои бениқоб.

Чашни пирузии ному тоҷу тахти тоҷикон,
Чашни нурафшонии хуршеди бахти тоҷикон.

Вахдат ин осоиши ҳар хонадони тоҷик аст,
Рӯшании эзадӣ дар ҷисму ҷони тоҷик аст.

Аз Бадахшону Зарафшон, Сугду Хатлону Ҳисор
Бораи нанги ватан шуд шонаи мардони ор.

Аз дили таърих бо набзи бузургони диёр
Мерасад пайки саодат, шодбоши ифтихор.

Бар замини Тоҷикистон нури Раҳмон мерасад,
Дил ба армон, сар ба сомон, ҷон ба ҷонон мерасад.

Камол Насрулло
БАҲОИ ҶОН

(мачмӯаи шеърҳо барои наврасон)

ТҶБ «Истиқбол», 2012, ш. Душанбе, хиёбони Саъдии
Шерозӣ, 16 Тел: (99237) 238-53-01, (918) 82-94-75

E-mail: Istiqbol.tj@list.ru Website: www.istiqbol.org

Муассис: Латофат

Мухаррир: Юсуфҷон Аҳмадзода

Мусаввир: Абдусалом Абдуллоев

Ороишгар: Комрони Раҳмон

Мусахҳех: Ганчина Муллоҷонова

ISBN978-99947-53-57-4

9 789994 753574

Ба ҷоп 15/02/2012 супорида шуд. Ба ҷопаш 25/02/2012 имзо
шуд. Андозаи 60x84 1/16. Қоғози офсет №1. Ҷузъи ҷопию
ҳисобӣ 2,5. Адади нашр 5000 нусха. Нарҳаш шартномавӣ.